

(255). Σ-πρινβίτοκz. αι-
σχρόν κέρδος, αἰσχροκέρδεια.
Σκιβερνίο, ἵψη(ώ). = ὑικιβερ-
νάιο.

Σκιβέρηω. ἐπιρ. μιαρῶς, ρυ-
παρῶς, αἰσχρῶς (βεβήλως,
βδελυρῶς). καὶ ἀσελγῶς, ἀ-
κολάστως.

Σκιβοζή. ἐπιρ. (ἀντὶ προθ. μετὰ
αἵτιατ.) διὰ. οἶν· οικοζή
ὅγης ἡ βόδ8 (ψαλμ. 65.) διὰ
πυρὸς καὶ ὕδατος.

Σκίνηα, Ἡ. θηλ. (έλλ.) σκηνὴ.
ἰδὲ ωατέρz καὶ κύψα.

Σκύπετρz καὶ οικόπτερz, πτρα.
ἀρσ. σκῆπτρου.

Σκητάιος, εωνια (μεσ.) οικ-
τάχει. περιφέρομαι, πλανῶ-
μαι, περιπλανῶμαι, ἀστα-
τέω-ῶ.

Σκλιούχένη, Ἡ. οὐδ. συναρμο-
γὴ, συναφὴ (ἢ δι' ἐντομῶν
γινομένη συναρμογὴ ἔύλων),
ἱμάντωσις, ιμάντωμα.

Σκοκτάνη, Ἡ. οὐδ. γαργαλι-
λισμός.

Σκοκτάιο; εωνι. οικοτάχz. γαρ-
γαλίζω.

Σκομράχz, a. ἀρσ. βωμολό-
χος, κόβαλος, μῖμος, σκω-
πτόλης, γελωτοποιός, γελοι-

αστής.

Σκονχαβάιο, εωνι. ἀρ. οικονάχz
(καὶ οικονύχz σπαν.) μ.-νάιο,

εωνι. τελειόω-ῶ, τελευτάω-ῶ,
συντελέω-ῶ. περαίνω,
περατόω-ῶ, τελέω-ῶ, ἀπο-
τελέω-ῶ, ἀποτελειόω-ῶ, ἀ-
ποπερατόω-ῶ, ἀποπεραίνω,
συμπληρόω-ῶ. = ὑικονχαβάιο.

Σμεσ.-ει. τελευτῶ, τελειοῦ-
μαι, ἀποθνήσκω.

Σκονχάνη, Ἡ. οὐδ. τελευτή,
τελείωσις, συντέλεια, τέλος.

Σ-μίρα. συντέλεια, συμπε-
ράτωσις τοῦ κόσμου (108).

Δαμασκηνη.)

Σκορεβίο, ἵψη(βοζ. ὥ). παρτ.
οικορεβήχz (καὶ-βάλχz). θλίβο-
μαι, λυποῦμαι, ἀθυμέω-ῶ,
ἀδημονέω-ῶ. = πενάλ8ιο.

Σκόρβηνιй, αλ, οε. ἐπιθ. θλίβε-
ρὸς, λυπηρὸς = πενάληνιй.

2) κτητ. ὁ τῆς θλίψεως, τῶν
θλίψεων.

Σκόρβη, Η. θηλ. θλίψις, λύπη,
ἀδημονία, ἀθυμία. παρβλ.
Τ8γά.

Σκορεβήνη, Ἡ. οὐδ. τὸ θλί-
βεσθαι, τὸ ἀδημονεῖν. ὄρα
οικορεβη.

Σκοροπρελόжныи, αλ, οε. ἐπιθ.